

KIRKJULIGT MISSIÓNSBLAÐ

Krossurinn

Jesu sigur – Satans tap – heimsins vón

Týðningarmesti boðskapur Bíbliunnar er orðið um krossin. Hann er einasta tryggin hjá tí kristna í nútíð og framtíð. Hjá Satani umboðar krossurinn hansara D-dag og æviga tap. Hann hatar at verða mintur um krossin. Hava vit skilt tað?

Størsta framvísingin av Guds kærleika fór fram, tá ið Jesus doyði fyri heimsins syndir á krossinum. Bíblían sigur: “Hann er bót fyri syndir okkara; tó ikki bert fyri okkara, men eisini fyri syndirnar í øllum heiminum.” 1. Jóh. 2,2. “Gud sýnir kærleika sín til okkara av tí, at Kristus doyði fyri okkum, meðan vit enn vóru syndarar.” Róm. 5,8.

Men hvat hendi í tí ósjónliga, andaliga heiminum, tá ið ógvisligasti tilburðurin í heimssøguni fór fram teir seks tímarnar, tá ið Jesus hekk á krossinum? Paulus sigur tað sera greitt: “Hann strikaði út skuldarbrævið, sum kom okkum við, og var skrivað við boðorðunum, tað sum var okkum ímót, og hann beindi fyri tí, við tað at hann negldi tað á krossin. Hann avvápnaði valdini og harradømini og sýndi tey opinberliga fram, tá ið hann vann sigur yvir teimum í honum.” Kol. 2,14-15.

Myndin er tikin úr rómverjatíðini, tá ið hin sigrandi herovastin í stórari skrúðgongu og við

glaðum sigursrópum kemur til Róm við sínum hermonnum og fonginum, sum teir hava tikið frá fíggindunum. Eftir teir komu fangarnir og herovastin, sum tapti, í leinkjum og í skomm og andstygd.

Djevulin stóð aftanfyri og østi upp fólkið til at krossfesta Jesus. Eg hugsi, hann hugsaði soleiðis: “Um eg fái dripið Jesus, vinni eg á honum og taki við sum kongur í alheiminum. Tá fara øll at tilbiðja meg.” Men hvat hendi av sonnum? Jesus upplivdi teir seks tímarnar sum eitt øgiligt stríð, tá ið hann sum var fullkomiliga reinur, fekk tær skitnu syndirnar hjá øllum menniskjum gjøgnum allar tíðir hongdar upp á seg. Har fekk hann at kenna Guds dóm yvir tær allar. Eingin kann gruna, hvat ið tann líðingin innibar. Tann tvørtur ígjøgnum reini Jesus fekk Guds dóm og helvitis pínu blakað upp á seg. Hann var okkara staðgongumaður. Bráðliga og óvæntað, eftir seks tímum, rópti Jesus størsta sigursrópið, sum nakrantíð er borið fram: “Tað er fullgjørt!” Jóh. 19,30.

Orðið merkir: “Tað er goldið til fulnar!” Við sínum offurdeyða bar hann burtur revsingina fyri syndina, í tí at hann “strikaði út skuldabrævið”. Syndin hjá mannaættini varð goldin og kann nú verða gjørd til einkis, strikaði út úr Guds bókum og gjørd til einkis, gjørd máttleys, vrakað. Henda yvirlýsingin kom brátt

og óvæntað, sum ein skelkur fyri djevulin og einglar hansara. Í andaverðini varð hann “sýndur opinberliga fram” sum ein tapari í skomm og andstygd.

Tá ið hann skuldi taka til vápnini, vóru tey tikin frá honum. Djevulin hevði fingið menniskju at synda og hevði tí fastatøkur á teimum. Tað var ikki goldið fyri syndina higartil. Men tá ið Jesus rindaði fyri menniskjans syndir, var skuldin tikin burtur med alla og dómurin framdur til fulnar. (2. Kor. 5,19)

Vápnid hjá djevlinum er nú at ákæra okkum og peika á syndina í lívi okkara. Tá ið tú møtir Satani við orðinum um krossin, tá ljóðar tað í oyrum hansara: “Tú hevur tapt! Tú ert liðugur!” Á hesum grundarlagnum sigur Bíblían: “Standið ímót djevlinum, og tá skal hann flýggja frá tykkum.” Ják. 4,7. Orðið “flýggja” her merkir at flýggja “ í ræðslu. Tí kann Paulus siga um hin trúgvandi: “So er tá nú eingin fordøming fyri tey, sum eru í Kristi Jesusi.” Róm. 8,1.

Fyri okkum, sum trúgva, er krossurin eitt sigurstekin. Hann merkir eisini verja móti demoniskum kreftum. Krossurin er D-dagurin hjá Satani, tí taka Satans leigusveinar krossin burtur av øllum kirkjum í verðini.

Effie Campbell umsetti.

Andakt

Ein prædikumaður kom til eina bygð at tala. Av prædikustólinum bar hann eyga við eina konu, sum sat í aðrari síðuni í salinum. Andlit hennara bar brá av at stríðast við okkurt. Av sær sjálvum tók hann eyguni av henni og hugdi í hina síðuna í salinum. Men her bar hann eyga við aðra konu, sum var átøk hinari – eisini andlitsbráið. Aftaná varð honum fortalt, at tær vóru systrar, men at tað var komið til ilnar teirra millum.

Prædikumaðurin hevur seinni sagt frá um hetta upplivilsíð. Hann sigur soleiðis - Um eg hevði spurt aðra konuna, hevði hon uttan iva svarað:” Eg eri kristin. Eg vil fegin fyrigeva systur mínari tað, hon gjørði móti mær, fyri mongum árum síðani. Men hon hevur ongantíð biðið meg um fyrigeving”. Og - legði hann afturat – og varð eg farin til hina, so hevði svarið ivaleyst verið tað sama.

Henda frásøgn úr veruliga lívinum gevur serliga dýpd í veruleikan, vit eiga í gleðiþóðskapinum. Jesus bíðaði ikki at koma til jarðar, til vit høvdu biðið Guð um fyrigeving ella sent boð eftir honum. Paulus sigur soleiðis:

Tí at meðan vit enn vóru veik, doyði Kristus til ásetta tíð fyri gudleys (Róm 5,6)

Jesus setti ikki krøv, at vit skuldu broytast ella hava sæð tørv á komu hansara. Men til ásettu tíðina kom hann. Tað er júst hetta, at hann kom fyrst, sum gevur einum kristnum dirvi at liva. Tí tað merkir, at tá mítt andaliga máttloysi kemur til sjóndar, og mær fattast dirvi, ella tá eg ikki haldi, at eg havi gjørt tað, eg og onnur vænta vænta av mínum kristna lívi, so setur Guð ikki viðurskiftini okkara millum á stand-by.

At Guð kom til mín, áðrenn eg kom til hansara, kann hjálpa mær at fyrigeva, áðrenn eg verði biðin um at gera tað.

Praktikararnir í verki.

Á átjandu zionistráðstevnu, ið hildin varð í Haag 1907, snúði orðaskiftið seg mest um at koma í gongd í Palestina. Fyri fyrstu ferð fingi praktikkararnir sín vilja. Orsøkin til hetta var Chaim Weizmann, ið seinni gjørdist fyrsti forseti Ísraels. Weizmann gav so at siga politikarunum av grovfílini, og kravdi at politikkur og gerðir skuldu fylgjast at. Hann var tað ið kom við málberingini "syntetisk zionisma" - tann harmoniska samanrenningin av politikki og praktikki.

So við og við gjørdust luttakarnir á

ráðstevnuni sannførdir um, at hetta var einasta leið at ganga, fyri at røkka endamálinum, og samtykt varð at stovna eina Palestinaskrivstovu, við týska jøðanum Arthur Ruppín sum leiðara.

Skrivstovan gjørdist skjótt ein miðdepil ið legði til rættis búsetingina, og í veruleikanum gjørdist Ruppín meira at kalla ein ríkisstjóri hjá jøðunum í Palestina.

Árið 1909 var a mangan hátt eitt merkisár, har ágrýtnið hjá teimum praktisku fór at bera ávøkst.

Ein av størstu hendingunum var stovnsetingin av heimsins fyrstu kibutz. Hon liggur enn dagin í dag á strondini

við Genesaretvatnið og ber navnið Degania.

Tað sum er tað berandi í kibutz-hugtakinum

er sosialisma og felags ogn. Í kibutzini eru allir limir eins, og skift veður við millumbilum millum ymsu arbeiðsuppgávarnar, so øll royna alt. Undantikið frá hesi reglu er alt ið krevur sakkunnleika. Her valdar javnstøða millum konu og mann.

Nú eru umleið 280 kibutzir i landinum.

Ein onnur stórhending i 1909 var stovnsetingin av Tel Aviv. Hugskotið birtist av Meir Dizengoff. Hesin maður gjørdist so hugtikin av sínum egna uppskoti, at hann i berum ovfarakæti fór at telja seg millum profetarnar. Spádómur hansara var, at býðurin einaferð for at hava 25.000 íbúgv. Summi hildu hann vera vitleysan, men hann fekk rætt og val so tað. Í dag hefur býðurin omanfyri 550.000 íbúgv. Fyrsti borgarstjórin gjørdist hesin sami Dizengoff, og tey siga, at tá onkur spyr hann hvat fólkatalið er i lötuni, hyggur hann at klokkuni og sigur at júst nú fer talið upp um tað og tað.

Annar merkisvarðin.

Tann fyrsti varðin i nútíðar søgu zionismunnar yarð laðaður tá. Herzl gav út bókina "Jødastaturin". Og lagnan lagaði tað

so, at ein av mótstøðumonnum Herzls, millum praktikkararnar, skeyt politiska málið, sum Herzl hevði stríðst fyri.

I 1917 (undir 1. heimsbardaga) tók seg upp kjak millum Ongland og Frakland um sundurbýtið av Miðeystri.

Teir báðir Sykes og Pisot, ið umboðaðu sigurharrarnar í Miðeystri, gjørdur avtalu um at býta økið upp i enskt og franskt áhugaøki.

Og mitt í øllum trein ein zionistiskur praktikari inn á pallin og skeyt tað politiska málið sum Herzl alla sína tíð hevði droymt um.

Hetta var Chaim Weismann, sum aftur gjørdi um seg. Hann var borin i heim i 1873 um Pinsk-leidina, hevði lisið kemi i Berlin og hevði í 1904 sloppið sær burtur av meginlandinum og fest búgv í Onglandi, har hann gjørdist professari i biokemi i Manchester, og gjørdist vinmaður hjá fleiri enskum politikarum a høgum stigi. I 1916, meðan orrustan leikaði sum harðast, fann Weizmann uppá ein nýggjan hátt at framleiða evnafrøðiliga acetonu baði skjótari og bíligari, og tá acetona er alneyðugt í framleiðsluni av spreingievni, varð hann kallaður til fundar i enska verjumálaráðnum.

Vegna uppfinning sína, og eini hábærsligari

medferð vann hann tokka hjá stjórnini, og kundi taka upp endan, sum Herzl, viað deyða sinum, hevði slept.

Sama ár gjørdist Lloyd George forsætismálaráðharri og Arthur Balfour uttanríkisráðharri. Báðir høvdu teir havt ein fingur við í spælinum í sonevndu Uganda-ætlanini og vóru sera zionistavinarligir.

Tað var Weizmanni fyri at takka, at varði nummar tvey varð reistur. Hetta hendi tann 2. november 1917, tá Balfour lordur, vegna ensku stjórnuna, sendi James de Rothschild,

ið var ein av oddamonnum ið varð jøðanna, soljóðandi bræv:

"Stjóm hansara hátignar heilsar við vælvild tí, at eitt tjóðskaparligt heimstað fyri jøðiska fólk ið verður útvegað i Palestina, og vil gera sær størsta ómak til tess at lætta um leiðina móti hesum máli, samstundis sum skiljandi er, at einki eigur at verða gjørt, ið skaða kann borgarligu og átrúnaðarligu rættindini hjá verandi ikki-jøðiskum samfelagnum i Palestina, ella rættindi jøða og politisku støðu teirra i nøkrum øðrum landi."

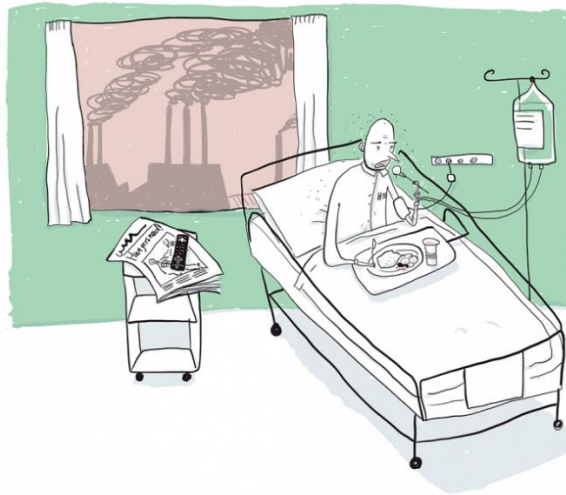
Suni Jacobsen umsetir.

Vit vilja jú liva...

Menniskju satsa ótrúliga nógv upp á hetta at halda uppi og leingja um lívið. Skurðfrøðin ger inntriv, sum bara fyri

fáum árum síðani vóru óhugsandi. Sjúklingar standa í bíðirøð, eisini tá ið úrslitið er óvist.

Hitt almenna rindar ómetaligar pengaupphæddir til at stríðast ímóti ymsum sjúkum. Granskarar arbeiða ídnir við nýggjum heilivágum, og hjálparfelagsskapir royna sítt ítasta. Tað ræður jú um lívið.

Tó, lívið stendur ikki til at bjarga. Tað er ein sannroynd. Vit hava øll mist onkran. Kroppurin er úr forgeingiligum tilfari. Allur heilivágur og allar viðgerðir hava at enda onga ávirkan. Men tá – tá ið alt okkara egna hevur spælt fallit, er tað ein lækni, sum

ikki bara kann leingja um lívið, men sum kann geva okkum ÆVIGT LÍV!

Hví hava vit tá ikki størri áhuga í honum nógv MEIRA og nógv FYRR? Tað er óklókt at bíða við at fara til Læknan yvir øllum læknum, tá ið tú veitst, at einki annað kortini at enda ikki nyttar?

“Ikki er heldur nakað annað navn undir himlinum, givið millum manna, sum vit skulu verða frelstir við.” Áps. 4,12. Effie Campbell umsetti.

Nógv er nyttuligt – til okkurt...

Tað er bæði satt og vist! Tað er t.d. nyttuligt at ganga í skúla og fáa sær eina útbúgving og hava framburð í vinnulívini. Fritíðarítriv kunnu eisini vera nyttulig. Ítróttur og venjingar eru nyttulig. Sunnur matur

og natúrukostur eru nyttulig. Hart arbeiði kann vera nyttuligt. At hvíla og fara í feriu er eisini nyttuligt. Og um vit vilja fara í smálutir kundu nógv ting verið nevnd, sum kunnu sigast at vera nyttulig.

Nú eru tað annars mong, sum ikki kunnu gera alt, sum er “nyttuligt”. Summi stríðast við smædni ella okkurt, sum tálmar likamliga ella sálarliga. Tey megna ikki at gera tað, sum so avgjørt hevði verið serliga nyttuligt fyri tey. Okkara fyritleyktir sum menniskju ERU ymiskar.

Men Bíblían sigur: “GUDSÓTTIN ER NYTTULIGUR TIL ALT! 1. Tim. 4,8 V.D. So er tað altso okkurt, sum er

nyttuligt á øllum økjum – uttan mun til egnu evni: Gudsóttin! Hann er NYTTULIGUR til ALT. Ikki bara fyri ævinleikan, men: Hann hevur lyfti fyri HETTA lívið – og fyri TAÐ, sum kemur! Gudsóttin í Jesusi Kristi! 2. Kor. 1,20.

Amen!

Effie Campbell umsetti.

Tey niðurundirkomnu

Summarstevnan hjá ”Norge i dag” varð víst á Visjon Norge. Ein av talarunum var hin kendi evangelisturin Steinar Harila úr Kristiansand, sum eisini hefur fingið kongsins heiðursmerki í silvuri fyri at hava gjørt hjálpararbeiði í Russlandi í mong ár. Hann hefur eitt

felag, sum kallast ”Hjelp til Russland”. Hann savnar pengar inn til hjálpararbeiðið m.a. við at hava endurnýtsluhandlar. Stórur tørstur er á mati og heitum klæðum millum tey niðurundirkomnu í Russlandi. Hann greiðir soleiðis frá:

Vit høvdu latið pengar til at seta eina sosiala miðstöð á stovn. Eg fekk eina innbjóðing sendandi, tá ið miðstöðin skuldi vígast. Í brævbjálvanum lá eisini skráin fyri hátíðarhaldinum. Har stóð, hvør ið skuldi tala og tey ymisku innslægini, og niðast stóð: ”Vit skála í Vodka”.

Eg setti meg niður at skriva eitt svar, sum ljóðaði nøkulunda so: ”Eg veit væl,

at í Russlandi er tað mentan at skála í vodka, men tað er ikki mín mentan. Eg haldi, at tað er av tí ónda, ja, beint sagt frá djevlinum, tí tá ið eg síggi børn vála einsamøll um í gøtunum í Leningrad, veit eg, at orsøkin er, at heima skála tey í vodka, og tað gongur so vilt fyri seg, at børnini rýma út á gøtuna. Tá ið eg síggi eina sorgarbundna, barda og sligna konu úti á gøtuni, veit eg, at orsøkin er, at

maðurin hefur bart hana av í einum vodkarúsi. Tí vil eg ikki vera uppi í at skála í vodka.”

So sendi eg brævið og hugsaði, at eg fór ongantíð at fáa nakra innbjóðing aftur. Nakrar dagar seinni fekk eg aftursvar. Brævið ljóðaði so: ”Vit hava ongantíð fingið eitt sovorðið bræv sum títt. Men tað er púra satt, tað, sum tú skrivar. Vit hava gjørt av, at tað skal ikki skálast í vodka, og tú ert vælkomin.”

Tað loysir seg at standa stinnur á tí, sum tú heldur vera rætt, sjálvst um tú ert einsamallur í parti. Hini fáa virðing fyri tær, tá ið tú grundgevvur fyri tínari meining. Tað eru bara teir deyðu ”fiskarnir”, sum reka við streyminum. Teir livandi stríða seg ímóti streyminum upp um fossarnar.

Eg tali ofta inni í fongslunum, og hølið er stúgvandi fult, tá ið eg haldi møti. Tað er veking inni í russiskum fongslum. Fangar í hópatali geva seg yvir til Jesus. Einaferð høvdu vit latið pengar til nýtt gólv í fongslinum. Tey

eru so niðurslitin. Eg skuldi halda møti, tá ið nýggja gólvið var lagt. Fangarnir vóru savnaðir í hølinum, men beint sum møtið skuldi byrja, kom ein tænaumaður inn og segði: ”Kom beinanvegin inn á skrivstovuna hjá stjóranum. Tað hevur stóran týdning, at tú kemur beinanvegin!”

Eg fór. Eg hevði ofta verið inni á skrivstovu hansara. Hon var ógvuliga stór. Eg gjørdist ómetaliga bilsin og eitt sindur bangin, tá ið eg steig innum. Hølið var stúgvandi fult av oberstum og yvirmonnum av øllum slagi. Har sótu teir í fullum hermannabúna við sínum stóru húgvum. Eg undraðist á, hvat ið nú skuldi henda.

”Vit vilja allir blíva frelstir og taka ímóti Jesusi,” segði stjórin. ”Tú mást biðja frelsisbønina við okkum, áðrenn tú fert inn at halda møti við fangunum.”

Russland er sera opið fyri evangeliinum, og tað merki eg eisini, at norðurlond eru nú, endaði Steinar Haril. Effie Campbell umsetti.

Maðurin, sum lá í koma

Terje Liverød, sum í mong ár hevur arbeitt fyri Harran í Egyptalandi og í miðeystri, var á Visjon Norge, har teir høvdu samrøðu við hann.

Har greiddi hann frá einum trúgvandi norðmanni, sum skuldi fara til Teilands at evangelisera. Flogfarið datt niður. Hesin maðurin varð í skundi koyrdur til eitt sjúkrahús í Bangkok, har hann lá í óviti, í koma.

Ein vinmaður hansara sms-aði til meinigheitirnar í Noreg og bað tær fara í bøn fyri honum, so hann skuldi vakna við aftur. Tað gingu nakrir dagar, so svaraði ein maður í Noregi áheitanini soleiðis: ”Harrin hevur talað til mín og givið mær ein boðskap. Hann sigur, at maðurin, sum liggur í koma, skal blíva grøddur og koma til lívs aftur. Hann skal blíva grøddur við hvítusunnukraftini. Harrin sigur, at hetta, sum er hent, er eitt tekin. Eins og maðurin liggur í koma,

soleiðis liggur eisini norska kirkjan í koma. Men hon skal rakna við aftur eins og hesin maður, og tað skal eisini verða við hvítusunnukraftini.”

Dagarnir gingu, og fólk vóru ómetaliga spent uppá, um hann nú vildi rakna við aftur á hvítusunnu. Men tá ið farið var um midnátt hvítusunnudag í Bangkok, var einki hent. Tey stóðu undrandi, til ein segði: ”Ja, men hvítusunnan er ikki av yviri í Noregi, teir eru fleiri tímar aftan á okkum.”

Og so var, tá ið tað gjørdist midnátt í Noregi, kom eitt bjart ljós inn í sjúkrarúmið og fylti tað, og maðurin settist upp undir seg, og nú eru vit serliga spent uppá, at veking skal koma í Noregi, tí Harrin hevur sagt, at tað, sum hendi við manninum, var eitt tekin upp á norsku kirkjuna, endaði Terji Liverød.

Effie Campbell umsetti.

Ársmøtið hjá Kirkjuliga Missiónsfelagnum verður í
Missiónshúsinum við Landavegin í Tórshavn
í døgnum 27. 28. og 29. september 2019.

Útgevri
Kirkjuliga Missiónsfelagið
Purkugerði 7
Fo- 100 Tórshavn
t- postur: kmf@kmf.fo

Heimasíða: www.kmf.fo
Ábyrgd: Kristian Thorleifsson
tel: 212856
Prent: KMF
Konta: 9181- 495.337.3

Kirkjuligt Missiónsblað
kemur út 8 ferðir um árið
(februar, mars, mai, juni, august
september, november og desember
Halдарagjald: kr. 200,00